

COMPENDIUM VITÆ.

B. HERMANNI JOSEPHI,

Canonici Ordinis Præmonstratens. in Steinfeld.

§ 1. *Pueritia B. Hermanni.*

BEatus Hermannus, cognomento Josephus, Coloniae Agrippinae honesto loco natus, quantâ vitæ futurus esset Sanctimoniâ, à primâ statim pueritiâ patefecit; nam & parentibus plenè subditus, & à fluxis seculi voluptatibus prorsus alienus, innocuos vitæ annos primos transegit, expertorum criminum, quibus alioquin puerilis ætas obnoxia esse solet. Septennis ad Scholas tractus sedulò quidem in literarum studia incubuit, majorem tamen pietatis curam gessit: adeo ut ceteris condiscipulis lusu statim se temporibus oblectantibus, hic delicias suas in monasterio quodam coram imagine Deiparæ quæreret, simplicitate ac innocentia verè columbinâ cum Divâ Virgine ejusq; filio conversando. Cujus ingenuæ innocentisq; conversationis hosce admiratione plenos & rarò auditos fructus tulit, ut invitatus

ab amabili Matre cum puero JESU innocuè luderet, & aliàs lapidem ab illâ cognosceret, sub quo pecuniam reperiret, quoties eâ ad coëinenda vestimenta, aliâq; in scholis necessaria indiguisset.

§ 2. *Ingressus in Religionem*

Anno ætatis duodecimo, mundo (quem veriùs non cognovit, quàm deseruit) valedicto, in Domum Domini ire decrevit. Aptissima tum hujusmodi domus Candidissimæ animæ visa sacer, & candidus Præmonstratensium Ordo, primo vigore suo eâ tempestate florentissimus. Ad hunc igitur in loco Steinfeld dicto 5. miliaribus Coloniâ difsito, illico properavit, voti; sui brevi factus compos, Religiosum habitum miro animi sui gaudio induit, itaq; in eo se gessit, statimq; profecit, ut valeret sapientia & gratia tam apud Deum, quam apud homines.

§ 3. *Studia in Frisîâ.*

Interea dum adolefceret, studiorum causâ missus cum alijs coætaneis in Frisiam, pietatem ad omnia utilem exemplo ibidem suo luculenter demonstravit; dum enim more suo

suo nihil de continuo pietatis aliarumq; virtutum studio remitteret, ita in profanarum palæstrâ scientiarum se exercuit, ut omnibus qui cum eo Gymnasium frequentabant, condiscipulis palmam præriperet. Quo etiam tempore inter alios Cæli favores & hunc expertus est, quòd ab enormi & molesta capitis scabie miro & subito modo à Domino DEO liberaretur.

§ 4. *Reditus in Steinfeld.*

Profanis jam sat excultus scientijs, redijt ad primum susceptæ Religionis locum, ubi munus deserviendi Fratribus suis in triclinio ei demandatum; quod dum magnâ quidem charitate, at ob præreptum sibi pro voto suo contemplandi tempus, tristiùs quam par erat, obiret, curam denuo clientis sui gessit sollicita Magna Mater, & coram HERMANNO se sistens monuit, ut alacriter injunctum sibi officium expleret; nihil hoc charitatis & obedientiæ obsequio DEO gratiùs esse. Nec seignius deinde hic paruit, quàm illa demandaverat.

§ 5 *Præfectura Sacrarij.*

At DEUS fidelis servi sui desiderijs obsequuturus, quò aptius divina pro voto contemplandi tempus suppeteret, ut Sacratio præficeretur, effecit. Hic mirum est, quantâ seculitate B. HERMANNUS & curaret res DEO consecratas, & cælestium meditationi se impenderet, somni, cibi, potusq; penè oblitus, totum propemodum tempus pijs laboribus, & vel maximè consideratione divinorum infumebat: plus ceteris Fratribus & laborando & orando; adeo ut hi commiseratione tacti mitiora suaderent; sed ille totum præsentis vitæ tempus reputans pœnitentiæ destinatum, superfluum judicabat & vanum, si quid corpori indulgisset. Verùm quò inclementiùs ipse se tractabat, eò suaviùs & sapiùs Cælum ad blandiebatur: nam & crebrò videndam se exhibebat DEI Mater, Suavissimis eum alloquijs dignata, & obversabantur obtutibus illius cælestes Genij Fratribus in Choro ministrare visi, & miro supernoque odore, cùm divina tractaret, cælum perfundebar.

§ 6. Desponsatio ejus cum B. Virgine.

Quæ inter à superis profecta beneficia, rarissimum est, quod eodem hoc tempore, quo Sacratio præfuit, contigisse narratur. Appellari passim cæperat nomine Iosephi, vocabulo ut honorifico, ita B. HERMANNO demittendi sui studiosissimo non parum molesto. Ab hoc igitur nomine sibi imponendo ut Fratres deinceps desisterent, per impetrata Superiorum imperia cogere meditabatur, cum noctu consuetis suis precibus vacanti adest Cælorum Regina, binis cælestibus Genijs stipata; quorum unus jubet Hermannum propiùs accedere, & præ pudore tergi versantem apprehensâ ejus manu ad accessum compellit; tum manum ejus manui divæ Virginis jungens, his verbis Virgini Matri desponsat: *Ecce, inquit, hanc Virginem tibi trado in Sponsam, sicut fuit desponsata Ioseph, ut nomen Sponsæ pariter cum Sponsa accipias, & de cetero Ioseph erit nomen tuum.* Atque hæc origo cognomen Ioseph: hæc palmaris Deiparæ in HERMANNUM collata gratia, paucissimis divorum hæctenus concessa.

§ 7. *Ecstases in Sacro.*

Pergebat B. Hermannus in imposito sibi Sacrarum munere, incremento virtutis eo majore, quò magis provehebatur ætate; & augebantur mirum in modum cælestes favores, animadversi ab alijs, cùm Sacris operantem aspicerent; eo enim tempore (ad quod summo se studio præparabat, quodque accuratissima diligentia infumebat) abreptus extra se, apertis oculis frequentissimè nihil videbat: & patiebatur divina, quæ nunquam putabat licere sibi homini loqui; unde sæpius à familiaribus rogatus, induci non potuit, ut ea revelaret, certam dicitans fore gratiarum jacturam, si arcana cælestia imprudens Deo invito pandisset.

§ 8. *Virtutes primariae.*

Jam divinis hinc studijs & gratijs respondebant virtutes ceteræ; Angelica in primis puritas, quæ nullis unquam libidinum facibus ambusta, excelso prorsus gradu in eo eminuit, adeo ut gemma Virginum, liliū Castitatis, Vas electum continentia, agnus innocentia, & Virgo Virginum suo tempore diceretur.

tur. Demissio deinde animi tam profundas in illo egerat radices, ut licet heroicarum excellentiâ virtutum, cælestiumque & insolitorum abundantia donorum ceteris præmineret, ipse tamen & vilissimum se arbitraretur, & profulto aut parum sapiente ab alijs haberi exoptaret; sat nimirum gnarus, Humilitate divina dona tutò custodiri, elatione verò animi illico dissipari. Humilitati tantæ juncta non minor patientia. Vexatus multis & penè continuis infirmitatibus corporis, debilitate stomachi, dolore capitis, defectiōne creberrimâ cordis, prohibitusque à D E O refocillare se commoditatibus ciborum, potûs, molliumq; stratorum; adhæc diversis appetitus contumelijs tam à domesticis, quàm ab externis, varijsq; Dæmonis exagitatus infestationibus, sustinuit omnia incredibili mentis æquitate, & tanquam aurum in fornace probatus, hoc egit, ut dignus D E O inveniretur. Superavit denique & has & alias virtutes, quæ omnium radix & origo est, Charitas; qua inflammante & carnis illecebrosas voluptates respuit, & infra omnes sese creaturas demisit, & adversa quælibet sive in corpore sive in anima invictâ semper patientiâ toleravit, & afflictorum ubi-
vis

vis necessitatibus occurrit, & nihil, dum inter mortales vixit, nisi unicum dilecti sui super omnia DEI O. M. gloriam quæsit; quem vel leviter offendere semper veritus, quibuscunq; modis potuit, honoravit; cujus deniq; desiderio elanguit, cupiens identidem dissolvi vinculis corporis, ut concupitis dudum DEI sui amplexibus frui posset.

§ 9. *Variij caelestes favores.*

At priusquam felix illius ad cœlum transitus referatur, juvat strictim persequi, memoratisque virtutibus annectere reliquos Divinæ Benignitatis favores, quibus in hac mortali vitâ cumulatus fuit. Christi Domini frequentibus apparitionibus dignatus, multa ab illo præter naturæ ordinem impetravit, multa arcana & futura didicit: Sancti cum primis Engelberti Archiepiscopi Colonienſis necem; de cujus gloriâ Martyrij, cum nonnihil dubitaret, oculorum dolore castigatus, cercis ad Martyris hujus sepulchrum oculis oblatiſ perſanatus est. Apparuerunt & crebro S. Angeli, è quibus fuit, qui B. Hermannum humilitatis virtute omnibus mortalibus præcellere nonnemiſi revelavit. S. Urſula cum So-

dalibus

dalibus docuit eum hymnum ad laudem ipsarum componere, multiplicique deinceps favore profecuta est. Sed familiari super omnes consuetudine usus est magnæ Matris, ab ea enim (ut fileantur superius memorata) per multos annos singulis penè noctibus in dubijs instructus, in adversis confortatus, & ad pergendum strenuè in Divino servitio animatus fuit; ut mirum non sit, sub tali magisterio discipulum maximè docilem tantum profecisse.

§ 10. Obitus.

Placuit tandem divinæ Majestati florem hunc terrestrem, cælesti plantario inserere. Instante itaque mortis tempore, cùm Quadragesimam admirandâ omnibus abstinentiâ transegisset, petitus & missus ad Cœnobium Virginum Cisterciensium in Hoven, insolita alacritate Virginibus in divinis deservivit; at paulò post Dominicam Palmarum lethali correptus febris, paucisque interjectis diebus ad finem vitæ deductus, erecto corde & vultu Spiritum suum DEO commendans ad cælum migravit, post annum Christi MCCXXX, VII, vel ut alij volunt, VI Aprilis: Sepultus apud

apud nominatas Sanctimoniales, in loco, quem Cœnobium earum primùm ingressus baculo suo sibi pro sepultura designarat.

§ II. *Translatio.*

Canonici Steinfeldenses, qui ægre sanctum fratrem à se dimiserant, intellecto ejus obitu, multò ægriùs tulerunt talem à se Thefaurum abalienatum; quem cum prædictæ Virgines repetitum nollent dimittere, imploratâ Archiepiscopi Coloniensis ope, Steinfeldenses recuperârunt, & post septem hebdomadas repertum prorsus incorruptum ad Monasterium suum transtulerunt: Signis subinde & miraculis plurimis subsequitis,

§ 12. *Miracula.*

Etenim Corpore Divi incorrupto ac flexibili diu viventis ad instar permanente, plurimi undique ad B. tumulum accurrentes, imploratâ diversis in necessitatibus ejus ope, adjutos se palam contestati sunt, quos omnes hîc referre longum foret. Breviter de his & verè Reverendissimus Dominus Joannes Chrysostronus van der Sterre: *Ejus Sanctissimo interventu varij ad vitam*
mor-

mortui sunt revocati, cæci illuminati, surdi sanati, phrenetici & hydropici curati, Dæmones effugati, & plurima alia miracula patrata.

§ 13. *Supremi in terris honores desiderati.*

Vitâ hac, virtutibus, prodigijsq; cognitis, permota magna Reipublicæ Christianæ capita supremos B. Hermannio honores à Christi in terris vicario decerni summopere exoptârunt. Egit hanc causam strenuè Ferdinandus II. pientissimus Imperator; egit & alter Ferdinandus Colonienfis Elector, in cuius Archidiœcesi Beatus vixit & requiescit, formatis curatisque de vita, virtutibus, & miraculis B. Hermannii legitimis instrumentis. Interea consuetis Beatorum honoribus B. Hermannus tum circumquaq; in Patria sua, tum montibus Hannoniæ & Antwerpiæ, tum deniq; in diœcesi Paderbornensi, postquam ejusdem Episcopus & Princeps HERMANNUS WERNERUS notabili Reliquiarum parte à Reverendissimo Domino Abbate Steinfeldensi Theodoro Firmenich donatus, quam porro, cultum illius promovere desiderans, in Cathedralis suæ Ecclesiæ Sacello S. Elisabethæ suis sumptibus exstructo, & per se

se ipsum 13. Mensis Junij Anno 1689. in honorem quoque hujus Beati, & S. Antonij de Padua, atque antiquorum Patronorum ejusdem: nempe S. Joannis Evangelistæ, Martini Episcopi & S. Elisabethæ viduæ, ac reliquorum Sanctorum Patronorum Ecclesiæ consecrato, cum alijs S. Reliquijs infra specificatis venerandam asservari & exponi voluit, die anniversario consecrationis in Dominicam post octavam corporis Christi ex causis translato.

Reliquiæ, quæ in præfato Sacello honorandæ asservantur, sunt, præter illam de B. Hermanno, pars brachij de S. Ambrosio Episcopo, & S. Pusinna Virgine.

In scabello Altaris de SS. Martyribus, Victorino, Crispino, Wigberto, Hypolito, De SS. Daniele & Magno, Claro: de sanctis Virginibus Odilia, Columbina & Crispula atque ex societate undecim mill. Virg.

In pede crucis de SS. Jacobo & Andrea Apost. S. Marco Evangelista, S. Laurentio Mart. SS. Augustino & Martino Episcopis, de vestimentis S. Joannis Evangelistæ, de S. Heinricho Imp. & de ligno S. Crucis.

In sepulchro Altaris.

De SS. Ignatio Martyr. Lamberto, Blasio, Felici,

Felici, Florentio : de SS. Thebeis : SS. Gregorio & Leone PP. S. Celso & Auctore : de societ. S. Ursulæ, de Calvariæ loco, quæ in antiquo olim circa annum 1376. consecrato & Anno 1687. destructo Altari repertæ & cum Reliquijs de S. Andrea Apost. Marco Evang. S. Laurentio Martyr. S. Ambrosio, Martino & Godehardo Episc. S. Meinolpho & Hermannò Conf. ac de SS. Barbara, Perronella & Pusinna Virg. 13. Junij Anno 1689. in novum repositæ fuerunt, quod pro memoria posteritatis hic subjungere placuit.

In statua S. Antonij de Padua reperiuntur Medaliæ & alia, quæ ejus Reliquias, præsertim linguam Sancti attigerunt.

B

Breves